Ч. 91. Второк 7 мая (24 цьвітня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провинції:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Президент кабінету ґр. Штірґк про реформу домово-чиншевого податку. — З австрийскої делеґациї. — Анґлійский парлямент про побільшене фльоти.

На послідним засіданю палати послів в дискусиї над реформою податку домово-чиншового забрав між иншими голос і президент кабінету ґр. Штірґк. Бесідник підчеркнув конечність реформ домового податку і усунене певних утяжливостий в теперішнім законі. Однако заявив, що не може брати на себе відвічальности за знижене домово-чиншового податку. Не далоби ся то погодити з фінансовою ані соцшяльно-політичною політикою, коли би з доходів, сподіваних з податкових предложень, мало ся заспокоїти виключно домаганя державних урядників і властителів домів. Премієр також сумніває ся, щоби знижене чиншового податку спонукало знижене чиншів. Знижене сего податку вийшлоби на користь властителів тілько хвилево. Натомість новий закон в справі полекш для нових будинків є важним фактом в справі домового податку. Правительство буде старати ся в той спосіб покермувати системою безпосередних податків, щоби знижка домово-чиншового податку наступила без нараженя податкових доходів на недобір. Впрочім правительство готове попирати реформу домового податку. Президент міністрів заповів проект в справі віддовженя, будь то звільненя від домово-клясового податку, найбіднійших верств населеня.

В австрийскій делеґациї в дискусиї над буджетовою провізориєю промовляв і представитель Русинів дел. Романчук. Навязуючи до експозе міністра заграничних справ, заявив, що признає вагу і значінє потрійного союза для монархії, бо инше союзне відношенє як то не видає ся для Австриї можливе. Але Австрия не могла би бути відокремлена з уваги на недостачу ґеоґрафічних і етноґрафічних природних границь; втиснена між великі військові держави мусить заключати союзи з такими державами, котрі мають однакі інтереси. В тім взгляді ріжнить ся трохи відношенє Австриї до Німеччини від відношеня до Італії. По части винно тут само австрийске правительство; австрийскі Італіянці в деяких справах зрівнані з иншими народностями, але в инших, пр. в справі італіяньского унїверситету упосліджені і пошкодовані. Відчувають се, очивидно гірко. Є в інтересі австрийскої держави щоби всі народи, які до неї належать, як найбільше до себе привязала, особливо Італіянців, котрі відограють ролю в потрійнім союзі.

О відношеню Австриї до Росиї мимо єго ваги, за мало в делеґациї дебатовано. Про те відношенє говорили майже рівночасно міністри заграничних справ обох держав. Декотрі делеґати запримітили, що бесіда Сазонова була холоднійша ніж Берхтольда, треба однак увзглядиити се, що Росия наслідком анексиї Боснии та Герцеґовини, чула жаль до Австриї, а зрозуміле, що з того настрою тяжко зараз перейти в сердечний тон. Треба признати, що бесіда Сазонова була поправна і в певній мірі, іменно що до відносин на Балкані уважає бесідник вискази Сазонова за більше важні для Австриї ніж для Росиї. Коли в експозе ґр. Берхтольд заявив, що буде зміряти до дальшого приязного уложеня відносин до Росиї, то Русини витають се з вдоволенем, головно тому, що неприязні відносини, котрі вели би до війни з Росиєю, відбили би ся передовсім на Галичині та Буковині. Русини мають всякі причини бажати мирних відносин між Росиєю і Австриєю.

Тепер передовсім Росия має деяке недовіре до Австриї, а внаслідок того сусідскі зносини Русинів в Австриї з Руснинами в Росиї стрічають перепони. В Росиї в послідним часї повстала антиавстрийска пропаґанда. Російскі часописи, особливо реакцийні і шовіністичні поміщують статї, які явно підбурюють против Австриї. Ся пропаґанда стремить до того, щоби вмовити в австрийских Русинів, що они не є окремим племенем, але повинні злити ся з Москалями і в тій цїли позбути ся своєї греко-католицкої релїґії, а приняти православе.

Із споминів пройдисьвіта.

I.

Ми виплили були з пристані Гонґконґа. Капітан нашого „Кондора“ мусів немало натрудити ся, заким перевів судно через той лябіринт, який на водах пристані утворили були всілякі кораблі. Поміж річними лодками всіляких народів крутили ся джунки Хінців і малі лодки веслові, про котрі мій товариш подорожі, коли їх побачив, сказав, що добре би було закликати насамперед аґента якогось товариства асекурацийного на житє, заким би чоловік мав сісти на тих кілька збитих до купи дошок.

Ми сіли собі були на проходовім покладі в тіни розвішеного від сонця вітрила і звідси придивляли ся тому рухливому житю, яке тут представляло ся нашим очам та розмовляли о степені, який зробив Гонґконґ за послідних пятьдесять літ під панованєм Анґлії.

В тій хвили, коли наш „Кондор“ скрутив остро в бік і пустив ся плисти на північ, виринула з отвору сходів ведучих до кають, бородата голова Голяндця, котрий так само як і ми, сів був в Гонґконґу на корабель. Чоловік той вже в пристані звернув був на себе нашу увагу і зацікавив нас. Ми оба прийшли були вчасно на корабель, позакурювали собі люльочки та дивили ся на ряди домів в Гонґконґу. Аж ось впала нам в очи лодка, що випливала чим раз більше з помежи других і плила простісенько до нас. На лодці, на самій середині, сидів якийсь великий білий чолов к: то був той Голяндець. А то ось чому звернув він нашу увагу на себе: то подивив ся на ліво і заворкотів щось до керманича, то глянув на право і знов заворкотів щось до керманича, то знов обернув ся взад а відтак знов наперед і так розгойдував лодкою, що Хінець, котрий кермував лодкою, мав немало труду охоронити себе і свого гостя від недоброволльної купелї. Ми аж зачали сьміяти ся. Той нервовий непокій у так великого і сильно збудованого чоловіка ділав за надто комічно. Наконець причалила лодка до „Кондора“ і той неспокійний чоловік щез нам з очий.

Коли тепер той Голяндець ішов по проходовім покладі, не було по нім видко анї крихти давного непокою. Противно: сунув ся так спокійно, що можна було з того здогадувати ся, що єму байдужні клопоти і журба сего сьвіта.

Але той спокій Голяндця нагло щось перервало.

З противного кінця проходового покладу надійшов стюерд або корабельний послугач. Був то жовтий чоловічок, Хінець. Ледви що він підійшов так близько, що Голяндець міг єму добре придивити ся, як мінґером Германом ван Зонтеном нараз аж щось кинуло. Він вхопив ся рукою поруча, а лице єго стало біле як стіна.

Хіньский стюерд підійшов близше. Коли ішов попри Голяндця, добачили ми, як той косоокий син небесного царства глипнув зпід ока на ван Зонтена. То тревало лиш малу хвилинку, але вистало, щоби нам насунути гадку, що они оба не зовсім собі незнакомі. Ми навіть анї трошки не сумнївали ся, що Хінець нагадав Голяндцеви, видко, щось не конче приятного.

Хінець пішов дальше, а Мінґер ван Зонтен пебавком опісля щез в своїй кабіні, яку заняв був на проходовім покладі.

Нас взяла цікавість.

Ну, на другий день довідали ся ми новини, котра з нашої цікавости зробила здивоване найбільшого степеня.

Підчас розмови, яку ми завели з капітаном „Кондора“, сказав той, що Мінґер ван Зонтен мабуть якийсь дивачиско.

— От я сиджу собі в моїй кабіні — зачав він розповідати — аж то хтось так сильно запукав до моїх дверий, що я кинув ся. На моє запрошенє увійшов Голяндець. Я зараз здогадав ся, що мусїло щось з ним стати ся. Він на око видавав ся зовсім спокійний, але підчас розмови добачив я, що він лиш удає такого спокійного. Чи можете собі подумати, щоби якийсь пасажир робив капітанови вимівку з-за залоги єго корабля? Я вже двайцять літ в службі, але такого ще не чував! — — Я прий-

Ся російска пропаґанда спричинює в Галичині досить велику шкоду, тим більше, що також в Галичині істнує русофільске сторонництво, яке з браку довіря у власні сили, але також з причини такого трактованя правительством і сторонництвом, що верховодить в краю, попало в сумнів що-до збереженя власної народности і бажає злити ся з російскою народностию. Дивно, що русофільску пропаґанду значна часть польскої суспільности коли не попирає просто, то бодай толерує, а то з причини, що часть Поляків переконана, що треба змінити давну тактику у відношеню до Росії, а також і тому, що рускій рух в Галичині став ся для Поляків занадто невигідний.

На случай зближеня Австро-Угорщини до Росії, Русини надіють ся, що спинить ся російска пропаґанда. Політика Австро-Угорщини повинна стреміти до скріпленя галицких і буковиньских Русинів, а також і угорских, щоби бачили, що їх інтереси найліпше забезпечені в межах монархії, щоби мали дійстне привязане до держави. Бесідник гадає, що мабуть нема нікого, хто не згодив би ся на мирову політику Австриї, треба тілько жаліти, що не лише в деяких державах, але взагалі політика відділена від етики. З тої причини виступають такі появи, достойні пожалованя як напад Італіянців на Тріполіс, який не дасть ся оправдати ані правно ані етично.

Вкінци заявив бесідник, що з огляду на внутрішну політику і в Австриї і на Угорщині та з огляду на те, що деякі народи в обох частях монархії підпирає ся, а инші упосліджує ся і видає ся на поталу підпираним народностям, не може голосувати за прелімінарем спільного міністерства.

При нарадах над буджетом в анґлійскій палаті громад кількох послів виступило против наміру правительства, щоби цілу буджетову надвижку з минувшого року задержати в касах, для зужиткованя єї на будову нових воєнних кораблів, коли би се з причини уоружень заграниці мало явити ся конечною річию. На жаданє Чемберлєна, щоби сю надвижку призначити на сплату державного довгу, відповів канцлер скарбу льорд Джордж, що се є неможливе як з огляду на непевність, яку спроваджують наслідки робітничих заворушен, так також з уваги на видатки адміністрациї, спричинені сими заворушенями. Однак передовсім належить підождати, чи проґрама будови фльот в сім році не змінить ся і то може поважно. Доси під тим взглядом нема певности. В кождім случаю треба числити ся з можливостию, що наступить побільшене конкуренцийних фльот, а тоді настане для Анґлії конечність визначеня значних сум на будову нових кораблів не лише в сім році, але й в слідуючих роках.

З сеї причини правительство не може згодити ся, щоби буджетну надвижку з попередного року призначено вже тепер на сплату державного довгу.

Новинки.

Львів, 6 мая 1912.

— **Є. ц. і к. Височість Найдост. Архікнязь** Кароль Франц Йосиф враз з Найдост. Супругою, Архікнягинею Зитою прибудуть в часі Зелених Сьвят до Львова і замешкають в Намістниківскій палаті. На честь Їх ц. і к. Височостий відбудуть ся принятя у ПП. Намістниковства Бобржиньских, у п. Маршалка краевого ґр. Станислава Баденія і у кн. Андр. Любомирского. Баль у ПП. Намістниківства есть проектований на день 26 мая с. р.

— **Є. В. Цїсар** зволив вселаскавійше уділити із своїх приватних фондів гр. кат. комітетови будови церкви в Йосифівції тернопільского повіта на докінчене тої будови 200 К.

— **Іменованя і перенесеня.** Є. В. Цїсар іменував приділеного до державної надпрокураториї у Львові радника кр. суду, Юліяна Калужняцкого, першим державним прокуратором в Тернополи і надав державному прокураторови у Львові Ювиналеви Турек-Невядомскому титул і характер першого прокуратора. — Пан Міністер судівництва переніс радників кр. суду і начальників повітових судів: М. Россовского зі Ширця до Львова, А. Соботу з Огинії до Станиславова, радн. краєв. суду в Золочеві дра Й. Ляшкевича та радн. кр. суду і начальника пов. суду О. Ґриґлевского в Миколаеві до Львова, радн. кр. суду дра Герм. Пленера в Коломиї до Тернополя, радників краєв. суду Казим. Франковского з Бережан до Перемишля і Волод. Федака з Чорткова до Бережан.

— **Запомоги для товариств академічних** з призначеної соймом до розпорядимости Виділу краевого суми 5000 К одержали між иншими слідуючі рускі академічні товариства: „Академічна Поміч" у Львові 200 К, Тов. слухачів політехніки у Львові „Основа" 200 К і „Академічна Громада" у Львові 150 К.

— **Конкурс.** В цїли надана почавши від шкільного року 1911/12 пять стипендий з наукового фонду для молодежи рускої народности в кводі річних 210 К розписало Намістництво конкурс з реченцем до внесеня подань найпізнійше до дня 30 мая 1912. О ті стипендиї можуть убігати ся молодці рускої народности учащаючі на виділ права або фільософії університетів державних. Подання заосмотрені в метрику уродженя, сьвідоцтво убожества, стверджаюче докладні відносини маєткові і родинні компетента, сьвідоцтво фреквентациї і сьвідоцтва кольоквіяльні, евентуально сьвідоцтва з відбутих іспитів державних, а що до компетентів з першого року також сьвідоцтво зрілости, треба вносити в реченци конкурсовім до ц. к. На-

---

мив в Гонґконґу між иншими людьми ще й одного жовтого стюерда. Таких людий рідко знайти і чоловік мусить бути вдоволеный, коли єму якотако удасть ся зложити свою залогу. А тепер той Голяндець хоче мене переконати, що той Хінець то послідний злодюга і мантій. Ну я обовязаний берегти інтереси того товариства, але я дав тому чоловікови зрозуміти, що я тут пан на своїм кораблі. Коли я остаточно спитав Мінгера про причину тої єго думки, то він не міг мені нічо на то відповісти і мовчав. Але найдивнійше прийшло аж пізнійше. Коли Голяндець через якийсь час не знав, що робити, спитав мене, чи той стюерд не міг би бути послугачем у него. Я просто остовпів. Насамперед називає єго послідним злодюгою а відтак хоче взяти єго за послугача! — Я собі то роздумав. Ви, мої панове, і Мінгер ван Зонтен то одинокі білі на кораблі. Чомуж не мав я зробити Голяндцеви тої приятности! Він обіцяв мені заплатити що схочу, за ту специяльну службу та й казав, що й жовтого не пустить з порожними руками. Тому бідачискови не міг я очевидно зробити більшої радости. А що до Мінгера то чи міг я в лекший спосіб вдоволити бажанє мого пасажира. Ми небавком залагодили інтерес. А тепер маєте то дивне з'явище, що богатого Мінгера, котрий держить ся здалека від всіх, обслугує „послідний злодюга і мантій". Мені здає ся, що я не розумію ся на наших новомодних часах!

Ми оба були ще більше здивовані, як капітан. Нам прийшла на гадку тота якась дивна стріча на проходовім покладі, про котру капітан не знав нічого і то перепуджене Голяндця та слідячий погляд Хінця. Ми роздумували сяк і так і остаточно прийшли до того переконаня, що то не легка річ відгадати ту загадку.

Отже остаточно ми взялися до чого иншого а Мінгера полишили опіці єго ново найменого слуги.

— — — — — — — — — — — —

По полудни того самого дня побачили ми Голяндця знову. Він якраз вийшов був із своєї кабіни. В руці ніс велику жовту коверту з кількома печатками і зійшов з нею на долину до кабіни платника. Коли був вже близько кабіни, взяв ся там звідкись, мов би з під землі єго новий слуга, хіньский стюерд, Чінґ-Ву. Голяндець прикликав єго до себе і промовив до него кілька слів.

Ми зійшли були також сходами на долину і опинили ся недалеко тої дивної пари.

Голяндець хотів які раз отворити двері від кабіни платника, коли двері відчинили ся і на порозі показав ся платник Робертзон.

— Містер Робертзон — промовив до него зараз Голяндець — я хотів вам віддати на сховок всю мою готівку яку в сій хвили маю при собі, сто пятьдесять тисячів долярів. — При сих словах наставив єму тоту жовту коверту.

Підчас коли я на то все уважно дивив ся, мій приятель доторкнув ся мого плеча рукою.

— Чи то не велика неосторожність зі сторони Голяндця так публично показувати своє майно? — шепнув він до мене, а при тім другою рукою показав на Хінця, котрий так і вліпив свої очи в жовту коверту, мов би в найблизшій хвили хотів кинути ся на гроші.

Але не стало ся нічого. Хінець, що так спершу зацікавив ся був грішми, присів знову. Голяндець залагодив з платником справу і пішов відтак до сальону курців, підчас коли Чінґ-Ву пустив ся був до кабіни свого пана.

Та подія причинила ся ще до того, що заслона таінственности ще більше покрила Голяндця. Певно, що віддане гроший платникови було ділом осторожности, хоч товариства пароплавні на случай, коли би гроші де пропали звичайно не платять відшкодованя. Але то викликало наше здивованє, що він так публично їх віддав.

А до того ще й в присутности того Хінця, на вид котрого він так дуже злякав ся, а котрому я би ані на волос не повірив.

— — — — — — — — — — — —

Минули три дні, від коли „Кондор" виплив з Гонґконґа. Ми були в дорозі до Шанґаю і якраз доплили до проливу коло Формози. На веремя не могли ми жалувати ся. Що правда, дощ перепадав частійше, але то нам нічого не вадило; ми лиш побоювали ся, щоби нас не захопив тайфун, котрий в сих сторонах дуже небезпечний для кораблів на мори та й для побережа. А то мушу зараз наперед сказати, що Господь Бог охоронив нас від того циклону.

Голяндець спершу держав ся здалека, але пізнійше в дальшій дорозі сиділи ми нераз разом в сальоні для курців. Герман ван Зонтен був то гуртівник з Батавії, котрий мав в Гонґконґу до залагодженя кілька важних інтересів. Ми старали ся кілька разів підчас розмови звернути бесіду на єго слугу Чінґ-Ву, але він умів все зручно поминути сю справу. Лиш раз сказав кілька пояснюючих слів, але ті не розкрили вповні цілої тайни.

— Той чоловічиско зробив таке враженє на мене — сказав він — що я постановив приймити єго на службу. — При сих словах він і усьміхнув ся якось дивно.

На що він приймив того Хінця, се позістало для нас поки що загадкою. Жовтий виходив що дня рано около осьмої години на поклад, ішов до кабіни свого пана і може за якої чверть години шезав знову і вже через цілий день опісля не було єго видко.

Платник розповідав нам, що Чінґ-Ву переходив що дня рано попри єго кабіну на горішнім покладі, хоч не потребував того. Ми раді були з того, що Хінець за доказане довіря відвдячував ся в той спосіб, що бодай хвилинку інтересував ся майном свого пана.

Але ми мали небавком набрати иншого переконаня.

(Дальше буде)

місництва за посередництвом деканату дотичного Видїлу Унїверситету. Подаneeds внесені по упливі реченця конкурсового або неудокументовані як слід, не будуть увзглядненї.

— **Знайшов ся.** Львівский „банкир“ Лейзор Горовіц, котрий понатягавши всіляких купців і инших людий, щез без слїду, вже знайшов ся. На вість о втечи Горовіца полїция зачала пильно за нам слїдити, а особливо не спускала Кульпаркова з ока, де Горовіца послїдний раз виділи. Вчера в недїлю зголосив ся сам до прокуратора державного і заявив, що укривав ся через кілька днів у Львові, з причини клопотів фінансових, в які нагло попав. Судия слїдчий, п. Батицкий, котрому сю справу придїлено, зажадав в короткій дорозї актів полїцийних, а по переслуханю Горовіца казав задержати его в слїдчій вязници.

— **Посьвячене палати „Национального Музея“ у Львові** відбуло ся в пятницю рано о 7 год. при участи членів Кураториї, о. крил. Чапельского, о. дра Боцяна, дра К. Студиньского, дра Ол. Сушка, кустоша Музея дра І. Свєнціцкого і крил. Войнаровского. Чину посьвяченя довершив великодушний фундатор, Ексц. Митрополит ґр. Шептицкий, почім при нарочно уладженім престолї у великій салї Музея відчитав наш Князь Церкви службу Божу, просячи благословеня для початого дїла. Закінчив Ексц. Митрополит богослужене чудовою молитвою, в якій дякував Творцеви сьвіта за довершене дїла, віддавав під покров Пресьвятої Діви всї памятки старини, розсіяні по рідній землї, благав помочи для збираня і перехованя памяток рідної культури та охорони їх перед нечистими руками. По богослуженю гостили сердечно у себе др. Свєнціцкий з женою Ексцеленцию Митрополита і членів Куратoриї. Додати треба, що на престолї були сьвічники археольоґічної вартости, а хрест, яким Ексцеленция благословив зібраних, походив з дванайцятого віку. Фелон, прегарної румуньскої роботи, сріблом тканий, був колись власностию монастиря в Скиті. Навіть підніжники ґобеліни з архієрейскими орлами були значної археольоґічної вартости. В найблизшім часї перейдуть музейні збори до ново посьяченої палати, почім наступить торжественне отворенє Музея.

— **Пригода на улици міста Львова.** В суботу вечером около 8-ої год. пукла під землею в тім місци, де сходять ся улиці Унїї Любельскої і Театиньска водопровідна рура, внаслїдок чого вода, що добувала ся зпід споду, підмулила велике місце і спричинила завалене ся каналу. В цїли удержаня порядку вислано на місце кількох полїциянтів. Коли надійшла полїция, стояло на тротоарі коло місця, де пукла рура кількох людий і придивляли ся, як добувала ся вода зпід споду. Мабуть внаслїдок того, що підмита земля не могла видержати тягару тілько людий, розступила ся, тротоар запав ся, а полїцияити і люди, що стояли на тротоарі, повпадали в досить глубоку яму повну болота і води. Крім недобровільної купелї, не стало ся нічо нікому. Полїция пізнійше обступила більший простір і не допускала, щоби хтось доходив аж туди, де земля могла би таки на правду розступити ся.

— **Нічна погоня за злодіями.** В ночи з пятниці на суботу добули ся два злодії на під дому при ул. Глиняньскій ч. 21, щоби там очевидно щось украсти. О тім довідав ся в якийсь спосіб сторож дому, завізвав полїцию і розпочала ся зараз погоня, в котрій помагали й деякі посторонні люди, котрі случайно надійшли на ту нічну виправу. Злодії втікали дахами домів а люди, що під ту пору надходили, ставали на улицях з одного і другого боку знаючи, що злодії на дахах не добіжать дальше як лиш до кінця ряду домів. При тім трохи на пострах, трохи для більшого ефекту стріляно також і з револьверів. Цїла тота погоня тягнула ся від 12 год. до чверть на третю в ночи. Остаточно зловили одного злодія при ул. Гофмана. Був то нотований злодій, Головецкий. Зловлений признав ся, що мав ще спільника, якогось Шевчука, так само нотованого злодія, видаленого зі Львова. Головецкого відставлено на полїцию а за Шевчуком розпочала ся дальша погоня. Остаточно знайдено его в суботу рано на поді одного з домів при ул. Гофмана, де спав найспокійнійше, заривши ся в солому.

Телеґрами.

Париж 6 мая. З Танджера доносять, що в борбі під Ельма Азіс Французи мали 7 убитих і 30 ранених. Шести вояків і одного офіцира брак.

Ель Пазо 6 мая. Повстанцї з Хуарез проголосили ґенерала ЕмільоВаскез Ґомез провізоричним президентом Мехіка.

Константинополь 6 мая. Ходить чутка, що італїяньска фльота знаходить ся тепер коло острова Хіос.

Рим 6 мая. З Родос доносять: Сили неприятеля в числї около 3000 мужа виперто аж перед місто Родос. В ночи неприятель подїлив шись на менші віддїли, уступив ся в глубину острова. По нашій сторонї було 7 ранених, з тих 1 помер. По сторонї неприятеля було 23 убитих, 48 ранених а 57 забрано до неволї. Нинї рано візвано місто, щоби піддало ся в протягу години під загрозою бомбардованя. До того однак не прийшло, бо о 8 год. тимчасовий ґубернатор прибув до табору і заявив, що місто піддає ся. О 9 год. войско і моряки обсадили місто. Жителї приняли їх добре.

Надіслане.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи? Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

— **Рускі диктати до шкільної і приватної науки.** На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене виданє. — Цїна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди посьпішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·35, 3·40, 8·22, 8·35, 2·05 §), 2·45, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §2·16, 2·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58•), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попередного дня перед недїлею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави руской (лише в недїлї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, 2·29 *), 2·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова 2·22, 5·45, 7·25, 8·50, 10·05, 1·10*), 1·30, 2·00§), 5·40, 7·25†), 8·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, 1·50§), 2·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: 12·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), 1·55, 5·52, 6·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по недїли і сьвятї.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, 1·36*), 2·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

Оповіщене.

Рада надзираюча Товариства задаткового в Снятині запрашає на

Загальні збори

котрі відбудуть ся дня 22 мая 1912 о годині 3-ій по полудни.

Порядок дневний:

1) Відчитане протоколу з послідних загальних зборів.
2) Замкнене рахунків за рік оборотовий 1911, справоздане комісиї шконтруючої і уділене Дирекциї абсолюториї.
3) Затверджене розділу зисків доконаного по мисли § 79 статутів.
4) Вибір 4 членів до Ради надзираючої.
5) Внесеня членів.

Колиби не зібрало ся вимагане статутом число членів, відбудуть ся без взгляду на число присутних членів, слідуючі загальні збори з тим самим порядком дневним і того самого дня о годині 4 по полудни.

З Ради надзираючої Товариства задаткового.

Снятин, дня 2 мая 1912.

Секретар: **Йосиф Мушиньский.**

Презес: **Филимон Огоновский.**

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.